

High (on) Fashion

CLARA KÖPF

Voor Clara Köpf is
de kous af

Tom Permentier

Gezien op 24 juli 2026

Tuin Grootseminarie Brugge in kader
van Cirque Plus

De kledingwinkel. Voor de ene een paradijs, voor de ander een nachtmerrie. Luchtacrobate Clara Köpf heeft misschien ooit in het eerste kamp gezeten, maar zit nu zonder twijfel in het tweede. Haar solo 'High (on) Fashion' is één groot artistiek pamflet tegen de overconsumptie van kledij. Daarin speelt ze haar beste troeven uit, maar blijft ze ook wat hangen in de gimmick.

27 JULI 2026

Hoezeer we soms een oogje dichtknijpen, velen onder ons zijn op de hoogte van de gruwelijke machine die achter de textielindustrie draait: de kinderarbeid in het verre Oosten, het waterverbruik bij de fabricatie van jeans, de grillige mode

die de kooplustigen opjaagt, het wegwerpbeleid van de grote ketens. Clara Köpf vindt er geen doekjes om: haar taal is rechttoe rechtaan, *in your face* en is onmogelijk verkeerd te interpreteren. Naast de Chinese mast – een metershoge paal waarop de acrobaat figuren toont – is een rek vol kleren het enige decorstuk van haar voorstelling. Als een curieuze winkelbezoeker bladert ze door de shirts en de topjes. Haar glimlach is op een slimme manier tegelijk oprecht en gemaakt.

Het achtergrondmuziekje – wat anders dan ‘Dedicated Follower of Fashion’ van The Kinks? – wordt abrupt afgebroken door het ratelgeluid van een haperend cassettebandje. Het is een auditieve teleportatie naar het onderbewustzijn van de shopper die geleidelijk aan tot nieuwe inzichten komt. Eerst schiet een truitje uit het klerenrek als een raket naar de top van de mast. Daarna klimt ze er zelf in. Ze gaat op en neer, zoals het kortstondige geluksgevoel van de koopjesjager even snel opflakert als het gaat liggen. Nog meer shoppen lijkt het antwoord, en zo springen The Kinks weer aan. Het geluk blijkt van korte duur.

Clara Köpf is niet ongevoelig voor vluchtige banaliteiten.

Het procédé herhaalt zich meermaals met een kleine of grotere variatie. Aardig is het grijze circusgordijn in de achtergrond dat in een handomdraai wordt getransformeerd naar een jurk op maat. In deze dracht maakt het grauwe prinsesje Clara robotbewegingen als een paspop. Met kleine schokjes wordt haar ethisch besef geactiveerd. Ze combineert die mechanische bewegingen met elegante pirouettes, alsof ze toch nog vasthangt aan een naïeve droom. Ook de klerenbal die als overmaatse kerstversiering bengelt aan de paal is een leuke vondst. Andere ideeën geraken niet verder dan een gimmick: het hemdje met de handschoen dat zich uit het rek wringt, de jeans op maat van Obelix waar de tengere acrobate twee keer inpast, de straatwijze hiphopmoves. Clara Köpf is niet ongevoelig voor vluchtige banaliteiten.

Moreel kompas

In circus komen vaak meerdere narratieven samen: het verhaal van de voorstelling en de inherente expressie van een circustechniek. Het is geen sinecure om die twee te laten corresponderen. In ‘High (on) Fashion’ zijn de pogingen om de mast als symbool te gebruiken voor de tijdelijke roes van het shoppen verdienstelijk maar niet elke keer effectief. Er is nu eenmaal een catalogus van de Chinese mast waaruit een luchtacrobaat figuren en bewegingen kan kiezen om in zijn voorstelling te integreren. Daar ontsnapt ook Clara Köpf niet aan. Ze kan het niet laten om zich, zoals al haar collega’s, van de mast te laten vallen maar nog net te ontsnappen aan een onzachte landing. Wanneer ze als een scheepsvlag wappert aan de paal, zoekt Köpf oogcontact met het publiek om applaus uit te lokken.

Het grootste applaus verdient deze artieste evenwel voor haar moreel kompas. Zelf opgegroeid in Duitsland maar met Perzische roots, is ze zich meer dan gemiddeld bewust van het recht om te dansen en te zingen, iets waar haar Iraanse nichtjes alleen maar kunnen van dromen. Door een rugblessure verruilde Köpf gymnastiek voor luchtacrobatie, ondank haar hoogtevrees. Sindsdien laat ze geen kans onbenut om onrecht in haar werk aan te klagen of het nu gaat om genderongelijkheid of de consumptiemaatschappij. Hoewel ze in ‘High (on) Fashion’ goed acteert, kan het niet anders dan dat deze nobele ziel zelf toepast wat ze predikt. Veel van haar toeschouwers riskeren daags na de

opvoering toch verleid te worden door de laatste zomersolden.

De intenties van ‘High (on) Fashion’ zijn sterker dan de encenering ervan.

Ondanks haar uitgesproken rechtschapenheid is de slotmonoloog van ‘High (on) Fashion’, die uit de boxen klinkt terwijl de protagonist bedolven ligt onder stapels textiel, op het pedante af. Ze spelt de boodschap van haar voorstelling nog eens letterlijk uit (alsof die niet al overduidelijk was) en maakt ze zodoende minder krachtig. Uiteindelijk zijn de intenties van ‘High (on) Fashion’ sterker dan de encenering ervan. Desalniettemin heeft de wereld meer Clara Köpf nodig. Het is het hopen dat ze nog lang tegen ons aller schenen mag schoppen, Chinese mast op of neer.